

SKLEP SODIŠČA (šesti senat)

z dne 17. februarja 2009*

V zadevi C-483/07 P,

zaradi pritožbe na podlagi člena 56 Statuta Sodišča, vložene 5. novembra 2007,

Galileo Lebensmittel GmbH & Co. KG, s sedežem v Trierweileru (Nemčija), ki jo zastopa K. Bott, odvetnik,

pritožnica,

druga stranka v postopku je

Komisija Evropskih skupnosti, ki jo zastopata G. Braun in E. Montaguti, zastopnika, z naslovom za vročanje v Luxembourg,

tožena stranka na prvi stopnji,

* Jezik postopka: nemščina.

SODIŠČE (šesti senat),

v sestavi J.-C. Bonichot (poročevalec), predsednik senata, P. Kūris in L. Bay Larsen, sodnika,

generalni pravobranilec: D. Ruiz-Jarabo Colomer,
sodni tajnik: R. Grass,

po opredelitvi generalnega pravobranilca

sprejema naslednji

Sklep

- ¹ Družba Galileo Lebensmittel GmbH & Co. KG (v nadaljevanju: Galileo Lebensmittel) s to pritožbo predlaga razveljavitev sklepa Sodišča prve stopnje Evropskih skupnosti z dne 28. avgusta 2007 v zadevi Galileo Lebensmittel proti Komisiji (T-46/06, v nadaljevanju: izpodbijani sklep), s katerim je to kot nedopustno zavrglo njeno tožbo, s katero je predlagala razglasitev ničnosti odločbe Komisije, da se ob uporabi člena 9 Uredbe Komisije (ES) št. 874/2004 z dne 28. aprila 2004 o pravilih javnega reda v zvezi z izvajanjem in funkcijami domene.eu najvišje ravni ter načelih, ki urejajo registracijo

(UL L 162, str. 40) internetno domeno „galileo.eu“ v domeni „.eu“ najvišje ravni pridrži uporabi institucij, organov in teles Skupnosti (v nadaljevanju: sporna odločba).

Pravni okvir

- 2 Pravni okvir predstavljata dve uredbi, to sta temeljna uredba, Uredba (ES) št. 733/2002 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. aprila 2002 o izvajanju domene.eu najvišje ravni (UL L 113, str. 1), in izvedbena uredba, Uredba št. 874/2004.

Uredba št. 733/2002

- 3 V členu 5 Uredbe št. 733/2002 z naslovom Okvir politike je določeno:

„1. Po posvetovanju z Registrom in po postopku iz člena 6(3) sprejme Komisija pravila javnega reda v zvezi z izvajanjem in funkcijami.eu TLD in načela javnega reda glede registracije. Javni red vključuje:

(a) politiko izvensodne poravnave sporov;

- (b) javni red glede špekulantske in neprimerne registracije domenskih imen, vključno z možnostjo registracije domenskih imen na fazni način za zagotovitev ustreznih začasnih priložnosti registracije imen za imetnike prednostnih pravic, ki jih priznava ali vzpostavlja nacionalna zakonodaja in/ali zakonodaja Skupnosti, in za javne ustanove;

- (c) politiko glede možne razveljavitve domenskih imen, vključno z vprašanjem *bona vacantia* (zapuščine brez dediča);

- (d) vprašanja jezika in zemljepisnih konceptov;

- (e) obravnavo pravic intelektualne lastnine in drugih pravic.

2. V treh mesecih od začetka veljavnosti te uredbe lahko države članice uradno obvestijo Komisijo in druge države članice o omejenem seznamu široko priznanih imen glede na zemljepisne in/ali geopolitične koncepte, ki vplivajo na njihovo politično ali teritorialno organizacijo; imena so lahko taka, da:

- (a) jih ni treba registrirati, ali

(b) se lahko registrirajo samo pod domeno druge ravni po pravilih javnega reda.

Komisija Registru takoj uradno sporoči seznam priglašениh imen, za katera veljajo ta merila. Komisija objavi seznam hkrati s prigrasitvijo Registru.

Če država članica ali Komisija v 30 dneh po objavi nasprotuje postavki v priglašenem seznamu, Komisija po postopku iz člena 6(3) sprejme ukrepe za odpravo nastalega položaja.

[...]"

⁴ V skladu s členom 7 Uredbe št. 733/2002 „Skupnost zadrži vse pravice v zvezi z domeno. eu TLD, vključno, zlasti, s pravicami intelektualne lastnine in drugimi pravicami do podatkovnih baz Registra, potrebne za zagotavljanje izvajanja te uredbe, in pravico do imenovanja drugega Registra“.

Uredba št. 874/2004

5 V uvodnem delu Uredbe št. 874/2004 je navedeno, da uredba temelji na „[...] Uredb[i št. 733/2002] in zlasti člen[u] 5(1) Uredbe [...]“

6 V deveti uvodni izjavi Uredbe št. 874/2004 je navedeno:

„Država članica mora biti pooblaščen, da imenuje operaterja, ki bo kot domensko ime registriral njeno uradno ime in ime, pod katerim je splošno znana. Podobno je treba Komisijo pooblastiti, da izbere domenska imena, ki jih uporabijo ustanove Skupnosti, in da imenuje operaterja navedenih domenskih imen. Register je treba pooblastiti, da rezervira število posebnih domenskih imen za svoje operativne funkcije.“

7 V členu 9 Uredbe št. 874/2004 z naslovom Domenska imena druge ravni za zemljepisna in geopolitična imena je določeno:

„Registracijo zemljepisnih in geopolitičnih konceptov kot domenskih imen v skladu s členom 5(2)(b) Uredbe (ES) št. 733/2002 lahko predvidi država članica, ki je imena prijavila. To se lahko opravi pod katerim koli domenskimi imenom, ki ga je registrirala navedena država članica.“

Komisija lahko od Registra zahteva, da se za uporabo institucij in organov Skupnosti domenska imena vključijo neposredno v domeno.eu najvišje ravni. Komisija po začetku veljavnosti te uredbe in najkasneje en teden pred začetkom obdobja registracije po fazah, predvidene v Poglavju IV, uradno obvesti Register o imenih, ki se rezervirajo, in organih, ki pri registraciji imen zastopajo institucije in organe Skupnosti.“

8 V členu 10(1) Uredbe št. 874/2004 je določeno:

„Imetniki prednostnih pravic, ki jih priznava ali dodeli nacionalna zakonodaja in/ali zakonodaja Skupnosti, in javni organi izpolnjujejo pogoje, da zaprosijo za registracijo domenskih imen v obdobju registracije po fazah, pred začetkom splošne registracije.eu domene.

„Prednostne pravice‘ vključujejo, med drugim, registrirane nacionalne blagovne znamke in blagovne znamke skupnosti, geografske oznake ali označbe porekla, in če so zaščitene po nacionalni zakonodaji v zadevni državi članici tudi neregistrirane blagovne znamke, trgovska imena, podjetniške identifikatorje, imena družb, družinska imena in posebni naslovi zaščiteneh literarnih in umetniških del.

[...]“

- 9 V členu 12(2), tretji pododstavek, Uredbe št. 874/2004 je določeno:

„[V] prvem delu registracije po fazah za domenska imena [se lahko] predlagajo samo registrirane blagovne znamke ali blagovne znamke Skupnosti [...]“

- 10 V členu 22(1) Uredbe št. 874/2004 je določeno:

„[Nadomestni] postopek [za reševanje sporov] lahko začne katera koli stranka, če:

[...]

(b) je odločitev, ki jo sprejme Register, v nasprotju s to uredbo ali Uredbo (ES) št. 733/2002.“

Dejansko stanje

- 11 Dejansko stanje je opisano v točkah od 11 do 16 izpodbijanega sklepa:

„Mednarodni sistem internetnih domen

11 Sistem internetnih domenskih imen (DNS) je hierarhično urejen register, ki [vsebuje] vsa domenska imena in z njimi povezane računalnike, ki so registrirani za nekatera podjetja in osebe, ki uporabljajo internet. Domensko ime je elektronsko besedilo, ki internetnega uporabnika pripelje na določeno stran. Domena najvišje ravni (Top Level Domain, v nadaljevanju: TLD) je del domenskega imena, ki je desno od zadnje pike v imenu. Označuje najvišjo hierarhično raven v geografski in organizacijski strukturi sistema internetnih domenskih imen, ki se uporablja za naslove. Na internetu je TLD bodisi dvočrkovna koda države ISO bodisi angleška okrajšava, na primer „.com“, „.net“ ali „.org“. Dodeljevanje oznak za različna imena TLD (npr. koda države ISO „.lu“ za Luksemburg) usklajuje organizacija za dodeljevanje internetnih imen in naslovov Internet Corporation for Assigned Names and Numbers (v nadaljevanju: ICANN), nepridobitna organizacija ameriškega prava.

12 Upravni odbor ICANN je na podlagi tega sistema 21. maja 2005 odobril dodelitev nove TLD „.eu“ in pooblastil predsednika ICANN, da sklene sporazum z European

Registry for Internet Domains (v nadaljevanju: EURid). EURid je nepridobitno združenje belgijskega prava, ki ga je Komisija imenovala za vodenje TLD ‚eu‘ (glej Odločbo Komisije 2003/375/ES z dne 21. maja 2003 o imenovanju registra za domeno najvišje ravni ‚eu‘ (UL L 128, str. 29)).

Dejansko stanje

- 13 Pritožnica ima izključno licenco z dne 13. februarja 2006 za uporabo različnih znamk, registriranih v imenu IFD Italian Food Distribution SA s sedežem v Mertertu (Luksemburg), med katerimi je besedna znamka Galileo, ki je registrirana pri nemškem patentnem uradu pod številko 2071982. IFD Italian Food Distribution, ki je holdinška družba pritožnice, teh znamk ne uporablja.

- 14 Pritožnica je 1. decembra 2005 na podlagi člena 10(1) Uredbe št. 874/2004 prek nemškega podjetja 1 & 1 Internet AG pri EURid zaprosila za registracijo domenskega imena ‚galileo.eu‘. Urad za registracijo 1 & 1 Internet je 7. decembra 2005 pri EURid vložil elektronski zahtevek za registracijo.

- 15 Poleg tega je pritožnica zaprosila za registracijo domenskega imena ‚galileo-food.eu‘. V zvezi s tem je prejela potrdilo o prejemu, ki ga je izdal EURid, vendar ne za zahtevek za domensko ime ‚galileo.eu‘.

16 EURid ni sprejel tega zahtevka za registracijo in ni zabeležil njegovega prejema, ker je bilo predlagano domensko ime ‚galileo.eu‘ od 7. novembra 2005 rezervirano za Komisijo. EURid je o tem obvestil pritožnico 2. februarja 2006. V sporočilu EURid navaja, da je pravilno rezerviral to domensko ime na podlagi člena 9 Uredbe št. 874/2004. O tej rezervaciji naj ne bi odločil EURid, ampak Komisija. Ker je zadnja rezervirala domensko ime ‚galileo.eu‘, se naj ne bi zapisoval vrstni red prejemanja zahtevkov za registracijo tega domenskega imena.“

Tožba pred Sodiščem prve stopnje in izpodbijani sklep

- 12 Družba Galileo Lebensmittel je 13. februarja 2006 pri Sodišču prve stopnje vložila tožbo za razveljavitev odločbe Komisije, da se domeno „galileo.eu“ rezervira za institucije, organe in telesa Skupnosti.
- 13 Sodišče prve stopnje je z izpodbijanim sklepom tožbo zavrglo kot nedopustno in razsodilo, da odločba ni naslovljena na pritožnico in je tudi ne zadeva „posamično“ v smislu člena 230, četrti odstavek, ES.
- 14 Sodišče prve stopnje je opozorilo na sodno prakso, v skladu s katero možnost, da se bolj ali manj natančno določi število ali celo identiteta pravnih subjektov, za katere se uporablja ukrep, ne pomeni, da je treba te subjekte obravnavati, kot da jih ta ukrep

zadeva posamično, če ni sporno, da se ukrep uporablja na podlagi objektivnega pravnega ali dejanskega položaja, ki ga opredeljuje zadevni akt.

- 15 Sodišče prve stopnje je nato navedlo, da bi morala biti pritožnica, da bi jo izpodbijani akt posamično zadeval, del omejenega kroga gospodarskih subjektov in upravičena do posebne zaščite. Sodišče prve stopnje je presodilo, da v tem primeru ta dva pogoja nista bila izpolnjena.
- 16 V zvezi s posebno zaščito je Sodišče prve stopnje menilo, da nobena določba ne zavezuje Komisije, da mora upoštevati interese pritožnice.
- 17 V zvezi z vprašanjem, ali družba Galileo Lebensmittel spada v omejen krog gospodarskih subjektov zaradi značilnosti, ki so lastne članom te skupine, je Sodišče prve stopnje ocenilo, da ob izdelavi tega seznama ni bilo mogoče niti dokončno vedeti niti določiti števila in identitete oseb, ki bi jih rezervacija lahko zadevala.
- 18 Vsako domensko ime s tega seznama naj bi bilo rezervirano ne le v odnosu do imetnikov prednostnih pravic, kamor naj bi po njenem mnenju spadala pritožnica, in javnih organov, ki naj bi bili zelo široka, vendar opredeljiva skupina, temveč tudi v odnosu do

širše javnosti. Čeprav v obdobju predhodne in privilegirane registracije ne bi bil vložen noben zahtevek, bi bilo kljub temu mogoče, da bi bil tak zahtevek vložen v obdobju splošne registracije.

- 19 V zvezi s tem je Sodišče prve stopnje pojasnilo, da je treba za določitev, ali obstaja omejen krog zadevnih subjektov, upoštevati datum sprejetja spornega ukrepa.

Predlogi strank

- 20 Družba Galileo Lebensmittel v pritožbi predlaga Sodišču, naj:

- izpodbijani sklep razveljavi in sporno odločbo razglasi za nično;

- Komisiji naloži plačilo stroškov postopka pred obema sodiščema;

- podredno, izpodbijani sklep razveljavi, zadevo vrne Sodišču prve stopnje in Komisiji naloži plačilo stroškov pritožbenega postopka.

21 Komisija Sodišču predlaga, naj:

- pritožbo zavrne in

- pritožnici naloži plačilo stroškov postopka.

Pritožba

22 Če je pritožba očitno nedopustna ali očitno neutemeljena, lahko Sodišče v skladu s členom 119 Poslovnika na podlagi poročila sodnika poročevalca in po opredelitvi generalnega pravobranilca kadarkoli z obrazloženim sklepom pritožbo zavrne ali zavrže.

23 Družba Galileo Lebensmittel v pritožbi trdi, da je Sodišče prve stopnje napačno uporabilo pravo, ko je razsodilo, da je odločba, s katero je Komisija domensko ime „galileo.eu“ rezervirala kot domeno, ki se rezervira za institucije, organe in telesa Skupnosti, ne zadeva posamično.

24 Trditev pritožnice je mogoče razumeti tako, da v bistvu uveljavlja tri pritožbene razloge.

Prvi pritožbeni razlog: sporna odločba naj ne bi imela značilnosti predpisa

Trditve strank

- 25 Prvi pritožbeni razlog se nanaša na to, da naj se z izpodbijanim sklepom ne bi dovolj upoštevalo posebnih okoliščin primera in zlasti dejstva, da naj sporna odločba ne bi bila predpis.
- 26 Sodna praksa, ki jo navaja Sodišče prve stopnje, naj bi nastala v zvezi s tožbami zoper predpise Skupnosti. Vendar naj sporna odločba ne bi imela te značilnosti, ampak naj bi bila akt o izvajanju predpisa v posebnem primeru. Poleg tega naj bi bila sporna odločba ukrep, s katerim naj bi Komisija zaščitila lastne potrebe po domenskih imenih. Sodna praksa, ki jo je uporabilo Sodišče prve stopnje, naj bi bila zato za ta primer neprimerna.
- 27 Komisija odgovarja, da je sporna odločba splošni akt, ki ima različne učinke za različne pravne subjekte, ki jih zadeva, glede na domenska imena, ki so jih nameravali registrirati.

Presoja Sodišča

- 28 V členu 230, četrty odstavek, ES je zapisana možnost, da lahko fizične ali pravne osebe vložijo ničnostno tožbo zoper dve vrsti odločb, to so na eni strani nanje naslovljene odločbe ter na drugi strani odločbe, ki jih neposredno in posamično zadevajo, čeprav so v obliki uredbe ali odločbe naslovljene na drugo osebo.
- 29 Bistveni del razlikovanja je v vprašanju, ali je odločba, ki jo pritožnica izpodbija, nanjo naslovljena ali ne. Če ni, mora izpodbijani akt pritožnico neposredno in posamično zadevati, da lahko zahteva razglasitev njegove ničnosti. Sodno prakso v zvezi s pojmom posamičnega zadevanja je tako mogoče uporabiti, če izpodbijana odločba ni naslovljena na pritožnico.
- 30 Zato zadošča ugotovitev, da sporna odločba, ne da bi bilo treba določiti njene natančne značilnosti, ni bila naslovljena na družbo Galileo Lebensmittel. Sodišče prve stopnje je torej v tem primeru pravilno uporabilo sodno prakso v zvezi s pojmom posamičnega zadevanja, da bi določilo, ali je pritožnica procesno upravičena.
- 31 Prvi pritožbeni razlog je treba zato zavriniti kot očitno neutemeljen.

Drugi pritožbeni razlog: izpodbijani sklep naj ne bi upošteval pravice do posebne zaščite besedne znamke, katere imetnica naj bi bila pritožnica

Trditve strank

- 32 Pritožnica trdi, da je domensko ime „galileo.eu“ v gospodarskem prometu kot enkratna gospodarska dobrina in da je s sporno odločbo v bistvu brez plačila izločeno iz trgovanja.
- 33 Pritožnico kot uporabnico in izključno imetnico licence za besedno znamko Galileo naj bi sporna odločba, ki krši njeno pravico do znamke s tem, ko ji preprečuje registracijo domenskega imena „galileo.eu“, zadevala posamično, zato naj bi bilo pravo v izpodbijanem sklepu napačno uporabljeno.
- 34 V zvezi s tem se družba Galileo Lebensmittel sklicuje na sodno prakso, ki se je vzpostavila s sodbo z dne 17. januarja 1985 v zadevi Piraiki-Patraiki in drugi proti Komisiji (11/82, Recueil, str. 207), ter omenja tudi sodbo z dne 18. maja 1994 v zadevi Codorniu proti Svetu (C-309/89, Recueil, str. I-1853) in sklepne predloge generalnega pravobranilca v zadevi, v kateri je bila izdana sodba z dne 13. marca 2008 v zadevi Komisija proti Infront WM (C-125/06 P, ZOdl., str. I-1451).
- 35 Pritožnica dodaja, da je Sodišče prve stopnje napačno presodilo merilo posamičnega zadevanja glede na dejanske in pravne okoliščine na datum sporne odločbe ter da nič ne prepoveduje, da se presodi posamično zadevanje glede na okoliščine po tem datumu.

- 36 Nazadnje trdi, da ji Uredba št. 874/2004 kot imetnici nemške besedne znamke Galileo daje poseben pravni položaj v postopku registracije. V zvezi s tem se sklicuje na šesto in sedmo uvodno izjavo ter člen 5(1)(b) Uredbe št. 733/2002 ter enajsto uvodno izjavo, člen 10(1) in (2) ter člen 12(2) Uredbe št. 874/2004.
- 37 Po mnenju družbe Galileo Lebensmittel je namen teh določb zaščititi imetnike pravic znamke, tako da lahko kot ime v domeni „.eu“ najvišje ravni registrirajo svoje ime, zaščiten v skladu s pravom znamk. Z Uredbo št. 874/2004 naj bi bila uvedena faza registracije, ki je namenjena le imetnikom prednostnih pravic in ki naj bi potekala, preden se registracija odpre za širšo javnost. To naj bi pomenilo prednost pred vlagatelji, ki tako kot tožena stranka nimajo prednostnih pravic.
- 38 Po mnenju Komisije sporna odločba pritožnico nedvomno lahko zadeva, vendar jo zadeva tako, kot bi lahko druge subjekte, zato pritožnica ne more trditi, da jo zadeva „posamično“.
- 39 Poleg tega Komisija trdi, da določbe, ki jih navaja družba Galileo Lebensmittel, niso take, da bi te družbi dodelile poseben pravni položaj v postopku registracije znamke. Komisija dodaja, da pritožničin namen ni izpodbijati sporne odločbe, ampak Uredbo št. 874/2004 in da se je rok za vložitev ničnostne tožbe zoper to uredbo že iztekel.

- 40 Nazadnje Komisija trdi, da pritožnica nima nobene izključne pravice do imena „Galileo“, ki je del najmanj 60 znamk Skupnosti, od katerih jih 29 vsebuje samo to ime.

Presoja Sodišča

- 41 Fizična ali pravna oseba lahko trdi, da jo sporna določba posamično zadeva, samo če jo zadeva zaradi določenih lastnosti, ki so ji lastne, ali zaradi dejanske situacije, ki jo opredeljuje glede na vse druge osebe in jo torej individualizira na podoben način, kot bi naslovnika (glej sodbo z dne 15. julija 1963 v zadevi Plaumann proti Komisiji, 25/62, Recueil, str. 197, 223).
- 42 Kot je navedeno v izpodbijanem sklepu, je Sodišče v zvezi s tem presodilo, da kadar izpodbijani akt zadeva skupino oseb, ki so bile prepoznane ali prepoznavne v času, ko je bil ta akt sprejet, in z merili, lastnimi članom skupine, bi lahko te osebe ta akt posamično zadeval, ker so del omejenega kroga gospodarskih subjektov (zgoraj navedena sodba Piraiki-Patraiki in drugi proti Komisiji, točka 31, in sodba z dne 22. junija 2006 v združenih zadevah Belgique in Forum 187 proti Komisiji, C-182/03 in C-217/03, Recueil, str. I-5479, točka 60).
- 43 O tem vprašanju je Sodišče prve stopnje pravilno presodilo, da ni bilo mogoče ne dokončno poznati ne določiti števila in identite oseb, ki bi jih rezervacija domenskega imena lahko zadevala. Sodišče prve stopnje je s pravilno analizo postopka iz Uredbe

št. 874/2004 ugotovilo, da je vsako domensko ime s seznama rezervirano ne samo v odnosu do imetnikov prednostnih pravic, temveč tudi v odnosu do širše javnosti.

- 44 V zvezi s tem pritožnica ne more primerjati svojega položaja s položajem v zgoraj navedeni zadevi Piraiki-Patraiki in drugi proti Komisiji. S to sodbo je Sodišče dovolilo ničnostno tožbo zoper odločbo Komisije, s katero je bila državi članici dovoljena uvedba zaščitnih ukrepov za uvoz proizvoda, ki so jo vložile tožeče stranke, ki so pred sprejetjem te odločbe sklenile prodajne pogodbe za zadevni proizvod in katerih izvajanje je ta odločba delno ali v celoti preprečila. V tem primeru pa sporna odločba nikakor ne ovira izvajanja pogodb, ki naj bi jih sklenila pritožnica. Zato se zaradi položaja, na katerega se sklicuje, ne more uporabiti sodna praksa, ki izhaja iz te sodbe.
- 45 Družba Galileo Lebensmittel se prav tako ne more sklicevati na to, da je Sodišče v zgoraj navedeni sodbi Codorniu proti Svetu priznalo – v korist zadevne družbe v tej zadevi – obstoj položaja, ki to družbo z vidika zadevne splošne normativne določbe opredeljuje glede na vse druge gospodarske subjekte, ker je ta določba omenjeni družbi preprečila trgovsko uporabo njene grafične znamke. V zvezi s tem zadošča opozorilo, da sporna odločba pritožnici ne preprečuje, da uporablja svojo znamko, tako da pritožnica svojega položaja ne more primerjati s položajem v zgoraj navedeni zadevi Codorniu proti Svetu.
- 46 Poleg tega, če v skladu s sodno prakso akt lahko posamično zadeva neko osebo, ker je del omejenega kroga gospodarskih subjektov, kadar ta akt posega v pravice, ki jih je oseba pridobila pred njegovo izdajo (glej sodbo z dne 1. julija 1965 v združenih zadevah Toepfer in Getreide-Import Gesellschaft proti Komisiji, 106/63 in 107/63, Recueil, str. 525, 533, ter zgoraj navedeno sodbo Komisija proti Infront, točka 72), pa sporna odločba v tem primeru ne posega v nobeno pridobljeno pravico pritožnice, kajti edina pravica, na katero se pritožnica sklicuje, je pravica do znamke Galileo, ki spada na področje drugačne zakonodaje.

47 Nazadnje, čeprav družba Galileo Lebensmittel v bistvu trdi, da sporna odločba resno krši njene gospodarske interese, samo ta okoliščina ne zadošča, da bi se štela za „osebo, ki jo akt posamično zadeva“ v smislu zgoraj navedene sodbe Plaumann proti Komisiji, in da bi zato lahko izpodbijala analizo Sodišča prve stopnje, ki je le uporabilo to sodbo.

48 V teh okoliščinah pritožnica neutemeljeno trdi, da je Sodišče prve stopnje napačno presodilo, da ni del „omejenega kroga gospodarskih subjektov“ v smislu zgoraj navedene sodne prakse.

49 Prvi del drugega pritožbenega razloga je treba zato zavrnil kot očitno neutemeljen.

50 Prav tako je Sodišče prve stopnje pravilno presodilo, ali so na datum, ko je bila sporna odločba izdana, osebe, ki jih ta odločba zadeva, prepoznane ali prepoznavne (glej po analogiji sodbo z dne 21. maja 1987 v zadevi Union Deutsche Lebensmittelwerke in drugi proti Komisiji, 97/85, Recueil, str. 2265, točka 11).

51 Drugi del drugega pritožbenega razloga je zato očitno neutemeljen.

52 Nazadnje družba Galileo Lebensmittel ne more trditi, da je Sodišče prve stopnje z izpodbijanem sklepom kršilo pravico do posebne zaščite, ki naj bi jo pritožnica po lastnih navedbah imela v postopku sprejetja sporne odločbe.

53 Sodišče je presodilo, da dejstvo, da oseba sodeluje v postopku sprejetja akta Skupnosti, to osebo lahko individualizira glede na zadevni akt samo, če so v zakonodaji Skupnosti določena procesna jamstva za to osebo. Kadar torej določba zakonodaje Skupnosti nalaga, da je treba, zato da se sprejme neka odločba, slediti postopku, v katerem fizična ali pravna oseba lahko zahteva morebitne pravice, med katerimi je pravica do izjave, posebni pravni položaj to osebo, ki ga uživa, lahko individualizira v smislu člena 230, četrti odstavek, ES (glej po analogiji sodbi z dne 4. oktobra 1983 v zadevi Fediol proti Komisiji, 191/82, Recueil, str. 2913, točka 31, in z dne 1. aprila 2004 v zadevi Komisija proti Jégo-Quéré, C-263/02 P, Recueil, str. I-3425, točki 47 in 48).

54 Čeprav je v tem primeru res, da je v Uredbi št. 874/2004 določeno predhodno obdobje, rezervirano za domenska imena za imetnike prednostnih pravic, med katere se po lastnih navedbah prišteva pritožnica, pa to ni procesno jamstvo, ki bi ga lahko razumeli kot vzpostavljeno pravico v korist družbe Galileo Lebensmittel. Pritožnica se zato ne more sklicevati na določbe Uredbe št. 874/2004, ko trdi, da jo te določbe „individualizirajo“ v smislu člena 230, četrti odstavek, ES.

55 Tretji del drugega pritožbenega razloga je treba zato zavrnil kot očitno neutemeljen.

56 Neodvisno od vprašanja, ali je pritožnica, ko je vložila zahtevek za domensko ime „galileo.eu“, dejansko imela prednostno pravico, iz navedenega izhaja, da nikakor nima razloga za sklicevanje na pravico do posebne zaščite tega imena, da bi trdila, da je Sodišče prve stopnje napačno presodilo, da je sporna odločba posamično ne zadeva.

57 Drugi pritožbeni razlog je treba zato v vseh treh delih zavrniti kot očitno neutemeljen.

Tretji pritožbeni razlog: pravica do učinkovitega sodnega varstva

Trditve strank

58 Družba Galileo Lebensmittel trdi, da je Sodišče prve stopnje s tem, ko je njeno tožbo zavrglo kot nedopustno, kršilo njeno pravico do učinkovitega sodnega varstva. Pritožnica naj ne bi imela nobenega pravnega sredstva zoper sporno odločbo, ne pred nacionalnim sodiščem ne pred sodiščem Skupnosti.

Presoja Sodišča

59 Pogoji za dopustnost ničnostne tožbe ne morejo odpasti zaradi razlage pravice do učinkovitega sodnega varstva s strani tožeče stranke (v tem smislu glej sodbo z dne 25. julija 2002 v zadevi Unión de Pequeños Agricultores proti Svetu, C-50/00 P, Recueil, str. I-6677, točka 44, zgoraj navedeno sodbo Komisija proti Jégo-Quéré, točka 36, ter sklepa z dne 8. marca 2007 v zadevi Strack proti Komisiji, C-237/06 P, točka 108, in z dne 13. marca 2007 v zadevi Arizona Chemical in drugi proti Komisiji, C-150/06 P, točka 40).

- 60 Posameznik, ki ga odločba Komisije ne zadeva neposredno in posamično ter katerega interesov zato ta ukrep ne prizadene, se zato ne more sklicevati na pravico do sodnega varstva v zvezi s tako odločbo (v tem smislu glej sklep z dne 1. oktobra 2004 v zadevi Pérez Escolar proti Komisiji, C-379/03 P, točka 41).
- 61 Ker pritožnica ni dokazala, da jo sporna odločba posamično zadeva, zato neutemeljeno trdi, da izpodbijani sklep krši njeno pravico do učinkovitega sodnega varstva.
- 62 Tretji pritožbeni razlog je treba zato zavrni kot očitno neutemeljen.
- 63 Ker noben pritožbeni razlog ni utemeljen, je treba pritožbo zavrni.

Stroški

- 64 V skladu s členom 69(2) Poslovnika, ki velja za pritožbeni postopek na podlagi člena 118 istega poslovnika, se neuspeli stranki naloži plačilo stroškov, če so bili ti priglašeni. Ker je Komisija predlagala, naj se družbi Galileo Lebensmittel naloži plačilo stroškov, in ker ta s svojimi predlogi ni uspela, se ji naloži plačilo stroškov.

Iz teh razlogov je Sodišče (šesti senat) sklenilo:

- 1. Pritožba se zavrne.**
- 2. Družbi Galileo Lebensmittel GmbH & Co. KG se naloži plačilo stroškov.**

Podpisi